

[Harald Jensen.]

Lovforslaget er, som sagt, meget lidt omfattende og let overskueligt. Det samme kan desværre ikke siges om Bemærkningerne; de synes mig dybsindige og meget uklare, og for saa vidt den højtærede Undervisningsminister værdige. I Almindelighed regner man med, at Bemærkninger skal være vejledende, men i dette Tilfælde er de i højere Grad vildledende end vejledende, og jeg har haft den allerstørste Vanskelighed ved at finde ud af, hvad de tager Sigte paa. I Begyndelsen af Bemærkningerne siges der, at naar man ikke tager Loven op til en almindelig Revision nu, er det, fordi der af Biblioteksraadet er foreslaaet Realitetsændringer af en vis økonomisk Rækkevidde, Ændringer, som i og for sig er fornuftige, men som man ikke mener det heldigt at foretage paa det nuværende Tidspunkt. Paa Grundlag heraf maa man gaa ud fra, at det er en Række værdifulde Ændringer, Biblioteksraadet har foreslaaet, at det er Forbedringer af den bestaaende Lov, men at disse Forbedringer vil koste Staten Penge, og at det er derfor, man ikke vil foretage Revisionen nu. Men hvis man læser videre i Bemærkningerne, kommer man til det stik modsatte, nemlig at naar der ikke nu foreslaas en Revision af Loven, er det, fordi man ikke mener, Tiden er heldig til at foretage de „Restriktioner“, som maa anses for nødvendige for at „begrænse Statskassens Udgift paa dette Omraade, hvor Tilskuddet trods Nedsættelserne paa Finansloven Aar for Aar er vokset meget stærkt“. Her anlægger man altsaa det Synspunkt, at det vil være nødvendigt at foretage Restriktioner, det vil sige Nedsættelser paa Biblioteksvæsenets Omraade, og at det er af den Grund, man ikke foretager Revisionen nu. Jeg er derfor i høj Grad i Vildrede med, hvad Aarsagen til Udskydelsen af Revisionen er. Er det den, at man mener, at Tiden ikke er inde til at foretage Forbedringer i Loven, eller mener man, at Tiden ikke er inde til at foretage de Nedsættelser og Forringelser af Loven, som man antyder.

For øvrigt tror jeg heller ikke, det er rigtigt, naar der anføres, at Udgifterne „trods Nedsættelserne Aar for Aar er meget stærkt voksende“. Hvis man ser Finansloven og Statsregnskabet efter for de sidste Aar, viser det sig, at i Aaret 1926—27 var de almindelige Udgifter til Biblioteksvæsenet 900 000 Kr., i det følgende Aar 1927—28 var de 830 000 Kr., og paa det for Tiden foreliggende Finanslovsforslag er der fore-

slaaet 896 000 Kr. Det er altsaa ikke en stærkt stigende Udgift, men det er en svagt nedadgaaende Udgift. Derfor er der efter min Opfattelse ikke nogen virkelig Mening i Bemærkningen om, at Udgifterne er stærkt stigende.

For øvrigt vilde jeg meget beklage, hvis der i disse Bemærkninger om, at Udgifterne er stærkt stigende, og at det derfor er nødvendigt at gaa til Ændringer, ligger en Antydning af, at man vil forringe Biblioteksvæsenets Stilling. Selv om Udgifterne var stigende, hvad de altsaa ikke er, vilde jeg anse det for saare heldigt, thi det viser jo ikke andet, end at Folk i 1928 har bedre Fritidssysler, end de havde for et halvt Hundrede Aar siden; for Aar tilbage gik Folk paa Værtshus i deres Fritid og drak sig fulde, nu sidder de hjemme og læser gode Bøger, som de laaner i Bibliotekerne, og det anser jeg for en meget heldig Udvikling, som Staten i høj Grad er interesseret i at støtte og fremme. Derfor kan jeg ikke være med i Beklagelsen af, at Udgifterne er stigende. Jeg kan anbefale Lovforslaget, men vil henstille, at Ændringen til § 2 udgaar.

Holger Andersen: Det foreliggende Lovforslag er jo hovedsagelig et Revisionsforslag gaaende ud paa, at Revisionen ikke skal finde Sted foreløbig, men udsættes til næste Aar. Det er et af de snart talløse Vidnesbyrd om, hvor beklagelige de evige Revisionsbestemmelser er, der indsættes i de forskellige Love, som vedtages her i Rigsdagen. Jeg skal ikke sige noget til Realiteten, at den højtærede Minister mener det hensigtsmæssigt at udsætte Revisionen af den gældende Lov af 1923; de Grunde, der anføres i Bemærkningerne til Lovforslaget, som jeg nu ikke kan finde saa vildledende og saa dunkle, som den ærede foregaaende Taler gjorde, er i saa Henseende, forekommer det mig, fyldestgørende, men jeg kan ikke tilbageholde en Beklagelse over disse idelige Revisionsbestemmelser, i Særdeleshed naar de alligevel ikke overholdes. Hvad angaar den Ændring, der er foreslaaet i den gældende Lovs § 2, kan jeg for mit Vedkommende føle mig fuldt ud tilfredsstillet ved den Begrundelse, der gives i Bemærkningerne, idet der her udtrykkeligt fremhæves, at der derved er taget Sigte paa et Forslag, der er stillet af Biblioteksraadet, og naar Biblioteksraadet har kunnet stille dette Forslag, vil vi for vort Vedkommende kunne tiltræde det, idet vi gaar ud fra, at Biblioteksraadet maa have det fulde Overblik over, hvad den her foreslaaede Ændring